

URZĄD PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZGŁASZANIE PRZEDMIOTÓW WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

Przewodnik dla zgłaszających

URZĄD PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZGŁASZANIE PRZEDMIOTÓW WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

Przewodnik dla zgłaszających

Opracowanie: Elżbieta Błach, Karol Cena, Agnieszka Horojdko,
Aleksandra Jabłońska, Piotr Kalinowski, Agnieszka Kołodziejczyk,
Katarzyna Olszewska, Ilona Siemaszko, Sylwia Sobolewska,
Aneta Stuleblak

Opracowanie graficzne: Ewelina Gonera

Korekta: Ewelina Bąkowska

© Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa 2020

Centrum Informacji o Ochronie Własności Przemysłowej

Infolinia: 22 579 05 55

e-mail: Centrum.Kontaktowe@uprp.gov.pl

Faks: 22 579 00 01

www.uprp.gov.pl

ISBN 978-83-65470-68-3

Publikacja bezpłatna, współfinansowana w ramach współpracy z EUIPO.

Spis treści

1. Sposób dokonania zgłoszenia przedmiotu własności przemysłowej i data zgłoszenia	7
1.1. Złożenie zgłoszenia osobiście lub za pośrednictwem operatora pocztowego	9
1.2. Złożenie zgłoszenia za pomocą telefaksu	10
1.3. Złożenie zgłoszenia w postaci elektronicznej	11
1.4. Platforma Usług Elektronicznych Urzędu Patentowego	13
2. Zgłoszenie przedmiotu własności przemysłowej do ochrony	14
2.1. Wymogi formalne zgłoszenia	15
2.1.1. Dane zgłaszającego	15
2.1.2. Dane twórcy	18
2.2. Inne elementy podania i wymagane dokumenty	19
2.2.1. Pełnomocnictwo	19
2.2.2. Zastrzeżenie uprzedniego pierwszeństwa	23
2.2.3. Depozyt materiału biologicznego	30
2.2.4. Inne dokumenty	31
2.2.5. Spis załączonych dokumentów	31
2.3. Podpis	32
3. Opłata za zgłoszenie	33
4. Badanie formalnoprawne dokumentacji zgłoszeniowej	36
5. Terminy w postępowaniu zgłoszeniowym	37
6. Środki zaskarżenia	39
6.1. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy	39
6.2. Skarga do sądu administracyjnego i skarga kasacyjna	44
7. Przywrócenie terminu	46

Wstęp

Wzrastające znaczenie ochrony własności przemysłowej we współczesnym świecie wiąże się między innymi ze zwiększającą się liczbą zgłoszeń innowacyjnych rozwiązań, a także oznaczeń do urzędów patentowych. Coraz większa świadomość wielu grup zawodowych w zakresie ochrony dóbr niematerialnych pozytywnie koreluje z kolei ze wzrostem liczby praw wyłącznych pozostających w mocy. Przez wiele organizacji prawa te wykorzystywane są nie tylko w celu blokowania konkurencji, ale stają się – poprzez swój komercyjny charakter – narzędziem rozwoju oraz sposobem zagospodarowywania nisz rynkowych. Z jednej strony zatem zyskuje się prawo wyłącznego korzystania z produktów i usług objętych ochroną prawną, włącznie z prawem zakazywania innym podmiotom używania, sprzedaży, oferowania na rynku rozwiązań takich samych lub podobnych do tych prawnie chronionych, z drugiej zaś – zwiększa się wartość danej organizacji. Prawa własności przemysłowej stanowią bowiem majątek przedsiębiorstwa, przyczyniając się do uzyskiwania przez nie przewagi konkurencyjnej na rynku.

W roku 2019 do Urzędu Patentowego RP wpłynęło łącznie ponad 37 tysięcy zgłoszeń przedmiotów własności przemysłowej, z czego najwięcej znaków towarowych (ponad 17 tys.) oraz wniosków o walidację patentów europejskich (ponad 14 tys.). Na dzień 31 grudnia 2019 roku w Polsce pozostawały w mocy 336 642 prawa wyłączne.

Jednym z ustawowych zadań Urzędu Patentowego jest rozpatrywanie zgłoszeń i udzielanie na nie ochrony, w szerszym kontekście zaś – główny cel jego działalności stanowi wspieranie innowacyjności poprzez za-

pewnienie powszechnie dostępnego, spójnego i efektywnego systemu ochrony własności przemysłowej, umożliwiającego społeczeństwu i gospodarce czerpanie korzyści z wiedzy oraz efektów ludzkiej kreatywności. Pierwszorzędną i podstawową kwestią jest świadomość istnienia praw wyłącznych i roli, jaką odgrywają we współczesnej gospodarce. Na dalszym etapie równie istotna okazuje się umiejętność skutecznego dokonania zgłoszenia danego przedmiotu własności przemysłowej w celu uzyskania ochrony.

Warto podkreślić, że wiele rozwiązań traci tę możliwość wskutek niespełnienia wymogów formalnoprawnych, właśnie na etapie zgłoszeniowym. Przykładowo niewłaściwie dokonane zgłoszenie wynalazku może prowadzić do pozbawienia go zdolności patentowej poprzez ujawnienie i utratę waloru nowości. To z kolei ostatecznie zamyka drogę zgłaszającemu do uzyskania patentu.

W trosce o twórców zainteresowanych ochroną zarówno rozwiązań technicznych, jak również oznaczeń – zespół ekspertów Urzędu Patentowego przygotował „Przewodnik dla zgłaszających”. Zawiera on definicje najważniejszych terminów, a przede wszystkim instruktaż, w jaki sposób – krok po kroku – skutecznie dokonać zgłoszenia przedmiotu własności przemysłowej. Publikacja jest odpowiedzią na liczne pytania klientów Urzędu, których wiedza w zakresie procedowania przed Urzędem bardzo często jest znikoma. Dobrze przygotowane i dokonane zgłoszenie zmniejsza ryzyko utraty ochrony.

Oddając w Państwa ręce „Przewodnik dla zgłaszających”, mamy nadzieję, że przyczyni się on do podniesienia świadomości oraz uporządkowania wiedzy o zgłaszaniu zgłoszeń przedmiotów własności przemysłowej. Dla Urzędu Patentowego niezwykle istotna jest bowiem ich jakość, która bezpośrednio przekłada się na pracę ekspertów, a ostatecznie znacząco wpływa na decyzję dotyczącą udzielenia prawa wyłącznego.

Urząd Patentowy RP

1. Sposób dokonania zgłoszenia przedmiotu własności przemysłowej i data zgłoszenia

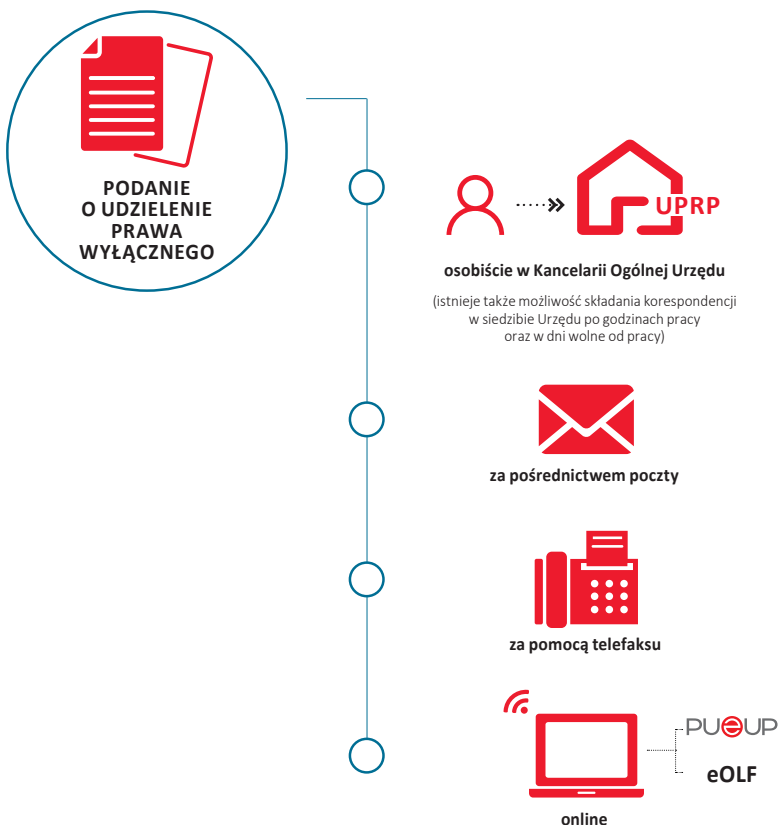

Postępowanie zgłoszeniowe przed Urzędem Patentowym RP (dalej zwanym „Urzędem”) w sprawie udzielenia prawa wyłącznego, tj. patentu na wynalazek, dodatkowego prawa ochronnego dla produktów leczniczych i produktów ochrony roślin, prawa ochronnego na wzór użytkowy lub znak towarowy oraz prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, oznaczenia geograficznego lub topografii układów scalonych, jest inicjowane przez złożenie podania (wniosku) o udzielenie prawa wyłącznego. Postępowanie to prowadzone jest w formie pisemnej, a tym samym zgłoszenie i wszelka korespondencja wymagają zachowania tej formy. Korespondencja z Urzędem może być również prowadzona za pomocą telefaksu lub w postaci elektronicznej (art. 241¹ ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej Dz. U. z 2020 r. poz. 286 z późn. zm. – dalej zwana „pwp”).

Przez postać elektroniczną zgłoszenia należy rozumieć formę ustaloną przy przesyłaniu zgłoszenia przy zastosowaniu sieci telekomunikacyjnej lub na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 z późn. zm. – art. 13 ust. 7 w zw. z art. 123 ust. 2 pwp).

Podanie (wniosek) o udzielenie prawa wyłącznego wraz z załącznikami można złożyć:

- osobiście (w Kancelarii Ogólnej Urzędu, istnieje także możliwość składania korespondencji w siedzibie Urzędu po godzinach pracy oraz w dni wolne od pracy);
- za pośrednictwem operatora pocztowego;
- za pomocą telefaksu;
- online – za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Patentowego (PUEUP) lub za pośrednictwem aplikacji eOLF (dla wynalazków i wzorów użytkowych).

1.1. Złożenie zgłoszenia osobiście lub za pośrednictwem operatora pocztowego

Data zgłoszenia

Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu, w którym wpłynęło ono do Urzędu z zachowaniem formy pisemnej, przy jednoczesnym spełnieniu ustawowych warunków do uznania zgłoszenia za skutecznie dokonane.

Zgłoszenie dokonane w celu uzyskania prawa wyłącznego, aby mogło być uznane za dokonane, powinno obejmować:

- w przypadku zgłoszeń wynalazków: podanie, opis wynalazku, zastrzeżenia patentowe (art. 31 ust. 1–3 pwp); zgłoszenie wynalazku powinno także zawierać rysunki, jeżeli są one niezbędne do zrozumienia wynalazku;
- w przypadku zgłoszeń wzorów użytkowych: podanie, opis wzoru użytkowego, zastrzeżenia ochronne i rysunki (art. 31 ust. 1–3 w zw. z art. 97 pwp);
- w przypadku zgłoszeń wzorów przemysłowych: podanie, ilustracje wzoru przemysłowego (art. 108 ust. 1 i 6 pwp);
- w przypadku zgłoszeń znaków towarowych: podanie, określenie znaku, wykaz towarów/usług (art. 138 pwp).

Jeżeli Urząd stwierdzi brak części zgłoszenia, wymaganej do uznania zgłoszenia za dokonane (patrz powyżej), wyznaczy postanowieniem, pod rygorem umorzenia postępowania, termin do uzupełnienia zgłoszenia. W takim przypadku zgłoszenie uznaje się za dokonane w dniu wpłynięcia do Urzędu ostatniego z brakujących dokumentów (art. 31 ust. 3–5, art. 97, art. 108 ust. 7, art. 138 pwp).

1.2. Złożenie zgłoszenia za pomocą telefaksu

Zgłoszenie przesłane za pomocą telefaksu odnosi skutek w postaci zachowania daty zgłoszenia, jeżeli:

- oryginał zgłoszenia wpłynie do Urzędu w ustawowym terminie 30 dni od daty nadania zgłoszenia telefaksem; termin ten nie podlega przywróceniu (art. 13 ust. 3 i art. 123 ust. 2 pwp);
- zgłoszenie przesłane za pomocą telefaksu jest tożsame z jego oryginałem;
- zgłoszenie przesłane za pomocą telefaksu jest czytelne.

Zgłoszenie przesłane za pomocą telefaksu uznaje się za niebyłe, jeżeli oryginał zgłoszenia nie wpłynie do Urzędu w terminie 30 dni od daty nadania zgłoszenia telefaksem.

Data zgłoszenia

Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu, w którym wpłynęło ono do Urzędu, z zachowaniem formy pisemnej, również za pomocą telefaksu.

Urząd wydaje postanowienie o uznaniu daty zgłoszenia oznaczonej według daty wpływu oryginału do Urzędu w przypadku, gdy:

- zgłoszenie przesłane telefaksem jest nieczytelne lub nie jest tożsame z dostarczonym oryginałem – wówczas datą zgłoszenia jest data wpływu oryginału zgłoszenia do Urzędu;
- zgłoszenie zostało przesłane telefaksem, a oryginał zgłoszenia wpłynął po upływie 30 dni od daty nadania zgłoszenia telefaksem – wówczas datą zgłoszenia jest data wpływu do Urzędu oryginału zgłoszenia;
- oryginał zgłoszenia nie zawiera wszystkich niezbędnych części koniecznych do uznania zgłoszenia za dokonane, a zgłaszający, na wezwanie Urzędu, uzupełnił je o brakujący dokument (np. zastrzeżenia patentowe, wykaz towarów i usług) – wówczas datą zgłoszenia jest data wpływu ostatniego z brakujących dokumentów.

1.3. Złożenie zgłoszenia w postaci elektronicznej

Zgłoszenie w postaci elektronicznej może być dokonane jedynie przy użyciu oprogramowania i w formatach używanych przez Urząd. Informacja o adresach, oprogramowaniu i formacie danych używanych w Urzędzie

dla zgłoszeń w postaci elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, a także o dokumentach, które mogą być przesłane w postaci elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, ogłaszana jest w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” (art. 233 pwp).

Dokumenty na informatycznym nośniku danych, przygotowane z wykorzystaniem oprogramowania używanego przez Urząd, mogą być składane w godzinach pracy Urzędu. Taki informatyczny nośnik danych powinien umożliwiać zapisanie urzędowego poświadczenia odbioru. Do dokumentów złożonych na nośniku powinno być dołączone pismo (w postaci papierowej), identyfikujące zgłaszającego lub jego pełnomocnika, wskazujące adres do korespondencji oraz sposób prowadzenia dalszej korespondencji w sprawie.

Data zgłoszenia

Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu, w którym wpłynęło ono do Urzędu w postaci elektronicznej.

Zgłoszenia w postaci elektronicznej należy dokonać za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Patentowego (PUEUP) lub za pośrednictwem aplikacji eOLF – dla wynalazków i wzorów użytkowych.

Zgłoszenie przesłane w postaci elektronicznej uznaje się za niebyłe, gdy zawiera szkodliwe oprogramowanie, gdyż Urząd nie jest zobowiązany do otwierania takiej korespondencji i jej dalszego przetwarzania. Podobny skutek odnosi się do zgłoszenia, które jest nieczytelne.

Jeżeli nieczytelne są tylko niektóre z części zgłoszenia, uważa się, że nie zostały one złożone. Urząd wyznacza wówczas postanowieniem, pod rygorem umorzenia postępowania, termin do uzupełnienia zgłoszenia. W przypadku uzupełnienia zgłoszenia o takie części, jak:

- w przypadku zgłoszeń wynalazków: podanie, opis wynalazku, zastrzeżenia patentowe (art. 13 ust. 8 w zw. z art. 31 ust. 3–5 pwp); zgłoszenie wynalazku powinno także zawierać rysunki, jeżeli są one niezbędne do zrozumienia wynalazku;
- w przypadku zgłoszeń wzorów użytkowych: podanie, opis wzoru użytkowego, zastrzeżenia ochronne i rysunki (art. 13 ust. 8 w zw. z art. 31 ust. 3–5 i art. 97 pwp);

- w przypadku wzorów przemysłowych: podanie, ilustracje wzoru przemysłowego (art. 13 ust. 8 w zw. z art. 108 ust. 7 pwp);
 - w przypadku zgłoszeń znaków towarowych: podanie, określenie znaku, wykaz towarów/usług (art. 13 ust. 8 w zw. art. 31 ust. 4, art. 123 ust. 2, art. 138 pwp);
- uznaje się je za dokonane w dniu wpłynięcia do Urzędu ostatniego z brakujących dokumentów.

1.4. Platforma Usług Elektronicznych Urzędu Patentowego

Od lutego 2020 r. możliwe jest prowadzenie z Urzędem korespondencji drogą elektroniczną z wykorzystaniem Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Patentowego (PUEUP). Osoby zainteresowane ochroną praw własności przemysłowej mogą dokonać zgłoszenia wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego oraz przesyłać pisma do już toczących się postępowań. Zainteresowani mogą także, za pośrednictwem PUEUP, dzięki systemowi płatności elektronicznych, wnieść stosowne opłaty. Dodatkowo klienci posiadający konto w PUEUP mogą zamówić subskrypcję informacji z e-Wyszukiwarki, złożyć wnioszek elektroniczny o wyciąg z rejestru, a także wystąpić z wnioskiem o wydanie dokumentu pierwszeństwa.

Korespondencja w postaci elektronicznej może być prowadzona jedynie przy użyciu oprogramowania i w formatach używanych przez Urząd. Informacja o adresach, oprogramowaniu i formacie danych używanych w Urzędzie dla korespondencji w postaci elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych ogłaszana jest w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” (art. 233 pwp).

2. Zgłoszenie przedmiotu własności przemysłowej do ochrony

W postępowaniu w sprawie udzielenia prawa wyłącznego istotne znaczenie ma dostosowanie dokumentacji zgłoszeniowej do wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa. Właściwie przygotowana dokumentacja zgłoszenia jest szczególnie ważna z punktu widzenia ochrony interesu zgłaszającego (np. dochodzenie roszczeń, ściganie naruszeń). W celu ułatwienia dokonania zgłoszenia przygotowane zostały odpowiednie formularze. W zależności od wybranego sposobu dokonania zgłoszenia są to formularze przeznaczone dla zgłoszeń:

- w formie elektronicznej – dostępne w PUEUP w usłudze e-Profil, pod adresem: <https://uprp.gov.pl/pl/uslugi-online/e-profil>;
- w formie tradycyjnej (papierowej) – dostępne w formatach PDF i DOC, pod adresem: <https://uprp.gov.pl/pl/formularze-do-wydruku>. Dedykowane są one przede wszystkim dla osób nieposiadających podpisu elektronicznego lub Profilu Zaufanego. Formularze te można wypełnić elektronicznie, wydrukować i podpisać odręcznie albo wydrukować, wypełnić odręcznie i podpisać odręcznie.

Poprawne wypełnienie podania oraz załączenie do niego koniecznych załączników znacząco przyspiesza postępowanie w sprawie dokonane-go zgłoszenia (w szczególności dotyczy to zgłoszeń znaków towarowych) oraz często chroni zgłaszającego przed negatywnymi skutkami niespełnienia wymagań formalnych zgłoszenia, np. umorzeniem postępowania.

2.1. Wymogi formalne zgłoszenia

Postępowanie o uzyskanie prawa wyłącznego na przedmioty własności przemysłowej prowadzone jest w formie pisemnej.

Podanie o udzielenie patentu, prawa ochronnego, dodatkowego prawa ochronnego lub prawa z rejestracji powinno być sporządzone w języku polskim.

2.1.1. Dane zgłaszającego

Zgłaszającym może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną.

Wypełniając podanie zgłoszeniowe, zgłaszający będący:

- osobą fizyczną – powinien wskazać swoje imię i nazwisko, a w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej także nazwę, pod którą ją prowadzi, zgodnie z wpisem do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (firma osoby fizycznej), oraz adres zamieszkania;

- osobą prawną – powinien podać nazwę, pod którą występuje w obrocie gospodarczym, zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego (firma osoby prawnej), oraz siedzibę. W przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej w podaniu należy podać także numer REGON (o ile zgłaszający go posiada).

W przypadku jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej prawo wyłączne może być udzielone tylko:

- jeżeli ustawa przyznaje im zdolność prawną, bądź
- na rzecz osoby prawnej, w skład której wchodzi ta jednostka, bądź
- na rzecz osoby fizycznej bądź osób fizycznych prowadzących tę jednostkę na własny rachunek (art. 325 ust. 1 pwp).

Dotyczy to przede wszystkim przedsiębiorstw wielozakładowych (oddział nie może uzyskać prawa na swoją rzecz) oraz spółek cywilnych czy konsorcjów.

W podaniu należy wskazać podmiot ubiegający się o udzielenie prawa wyłącznego, a podanie powinny podpisać osoby uprawnione do reprezentowania tego podmiotu.

Jeżeli zgłoszenie jest dokonywane w imieniu Skarbu Państwa przez organ administracji rządowej albo państwową jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jako zgłaszającego należy wskazać Skarb Państwa wraz z nazwą tego organu lub jednostki. Osoba podpisująca podanie za zgłaszającego, która nie jest wyznaczonym pełnomocnikiem, powinna podać zajmowane stanowisko służbowe.

Ważne jest dokładne wskazanie danych adresowych zgłaszającego. Zgłaszający zawsze powinien wskazać adres zamieszkania albo siedziby. Jeżeli zgłaszający chce, aby korespondencja była kierowana do niego na inny adres niż adres jego zamieszkania albo siedziby, może podać również adres do korespondencji. Zgłaszający może wskazać także dodatkowy adres do korespondencji, za który pobierana jest oddzielna opłata.

Jeżeli stroną w sprawie jest kilka osób i nie wyznaczyły one wspólnego pełnomocnika, powinny wskazać jeden adres do korespondencji. W przy-

padku niewskazania takiego adresu przyjmuje się, że jest nim adres osoby wymienionej na pierwszym miejscu w zgłoszeniu (art. 241 ust. 1 pwp).

W przypadku wątpliwości Urzędu, co do poprawności danych zgłaszającego, Urząd dokonuje wstępnej weryfikacji w bazach internetowych – Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG). Jeżeli taka weryfikacja potwierdzi wątpliwości Urzędu, zgłaszający jest wzywany do złożenia stosownych wyjaśnień.

Dane zgłaszającego, jeżeli uległy zmianie już w trakcie postępowania, powinny być na bieżąco aktualizowane. Niedopełnienie obowiązków w tym zakresie może doprowadzić do wydania decyzji obciążonej wadą prawną (błędne określenie strony postępowania).

Zgłaszający oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić Urząd także o każdej zmianie adresu. Zaniedbanie w tym zakresie skutkuje tym, że doręczenie pism pod dotychczasowym adresem będzie skuteczne.

UWAGA: Zgłaszający w postępowaniu zgłoszeniowym może działać samodzielnie lub za pośrednictwem pełnomocnika. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, może działać przed Urzędem jedynie za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika (art. 236 ust. 1, 1¹ i 3 pwp).

Więcej informacji na temat pełnomocnictwa znajduje się w rozdziale 2.2.1.

2.1.2. Dane twórcy

Co do zasady prawo do uzyskania patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, prawa z rejestracji topografii układu scalonego przysługuje twórcy, na warunkach określonych w ustawie Prawo własności przemysłowej (art. 11 i art. 200 pwp).

Twórcy wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego oraz topografii układu scalonego przysługuje prawo do:

- uzyskania patentu, prawa ochronnego albo prawa z rejestracji;
- wynagrodzenia;
- wymieniania go jako twórcy w opisach, rejestrach oraz w innych dokumentach i publikacjach (art. 8 pwp).

W podaniu o udzielenie patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego lub topografii układu scalonego należy wymienić wszystkich twórców (imiona i nazwiska) oraz wskazać ich adresy zamieszkania. Niekompletność zgłoszenia w tym zakresie może skutkować umorzeniem postępowania.

Jeżeli zgłaszający nie jest twórcą wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, topografii układu scalonego, powinien w podaniu wskazać twórcę i podstawę swego prawa do uzyskania prawa wyłącznego

(art. 32 pwp, art. 97, art. 118 i art. 209 pwp). Niezłożenie oświadczenia o podstawie prawa do uzyskania prawa wyłącznego może skutkować umorzeniem postępowania.

2.2. Inne elementy podania i wymagane dokumenty

Wszystkie dokumenty dołączone do podania powinny być składane w oryginale. Wyjątkiem jest złożenie kopii/odpisów dokumentów poświadczonych notarialnie lub poświadczonych za zgodność z oryginałem przez działającego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika upoważnionego do reprezentowania strony (rzecznika patentowego, adwokata, radcę prawnego lub osobę świadczącą usługi transgraniczne). Uwierzytelnienie dokumentów powinno zawierać podpis ustanowionego w sprawie pełnomocnika, tj. rzecznika patentowego, adwokata lub radcy prawnego, datę i oznaczenie miejsca sporządzenia odpisu.

2.2.1. Pełnomocnictwo

Zgłoszenia w Urzędzie można dokonać osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika.

Pełnomocnikiem w postępowaniu przed Urzędem w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony wynalazków, produktów leczniczych oraz produktów ochrony roślin, wzorów użytkowych i topografii układów scalonych może być rzecznik patentowy lub osoba świadcząca usługi transgraniczne w rozumieniu ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (art. 236 ust. 1 pwp).

Pełnomocnikiem w postępowaniu przed Urzędem w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych może być także adwokat lub radca prawny (art. 236 ust. 1¹ pwp).

Pełnomocnik, o którym mowa w art. 236 ust. 1 i 1¹ pwp może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) – art. 240 ust. 1 pwp.

W przypadku osoby fizycznej pełnomocnikiem może być również współuprawniony, a także rodzice, małżonek, rodzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia (art. 236 ust. 2 pwp).

Zgłaszający lub uprawniony niemający miejsca zamieszkania lub siedziby na obszarze Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA objęci są przymusem działania za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, tj. rzecznika patentowego lub osoby świadczącej usługi transgraniczne w rozumieniu ustawy o rzecznikach patentowych, a w przypadku zgłoszeń znaków towarowych, wzorów przemysłowych lub oznaczeń geograficznych także adwokata lub radcy prawnego (art. 236 ust. 3 pwp).

W przypadku, gdy strona upoważni do działania przed Urzędem jednostkę świadczącą usługi w tym zakresie, za pełnomocnictwo uważa się oświadczenie kierownika tej jednostki. Powinno ono wskazywać pełnomocnika ustanowionego w sprawie. Do pełnomocnictwa składanego w formie oświadczenia należy dołączyć kopię upoważnienia (art. 239 pwp). Kopia ta powinna zostać poświadczona za zgodność z oryginałem przez działającego w sprawie pełnomocnika.

Jeżeli zgłoszenie jest składane przez pełnomocnika, w podaniu należy wskazać jego dane identyfikujące – nazwisko i imię oraz adres do doręczeń.

Do podania należy dołączyć dokument pełnomocnictwa, który powinien w szczególności zawierać:

- dane identyfikujące mocodawcę (firma/nazwisko, imię oraz siedzibę/adres mocodawcy);
- dane identyfikujące pełnomocnika (nazwisko, imię oraz adres pełnomocnika);
- stopień pokrewieństwa pomiędzy mocodawcą a pełnomocnikiem (gdy pełnomocnikiem jest osoba, o której mowa w art. 236 ust. 2 pwp);
- oświadczenie mocodawcy, upoważniające pełnomocnika do działania w jego imieniu;
- zakres pełnomocnictwa, w tym oznaczenie sprawy, której dotyczy pełnomocnictwo;
- podpis mocodawcy;
- datę i miejsce sporządzenia pełnomocnictwa.

UWAGA: Jeżeli pełnomocnictwo dotyczy więcej niż jednej sprawy, powinno być ono dołączone do akt sprawy, w której pełnomocnik dokonuje pierwszej czynności. W pozostałych sprawach objętych pełnomocnictwem należy dołączyć uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa. Pełnomocnik może sam uwierzytelnić swoje pełnomocnictwo (art. 237 pwp).

Jeżeli pełnomocnictwo obejmuje kilka osób ustanowionych do tych samych czynności, za pełnomocnika uważa się tego z nich, który dokonał czynności i dołączył pełnomocnictwo do akt (art. 238 ust. 2 pwp).

Opłata skarbową od pełnomocnictwa

Od pełnomocnictwa należy uiścić opłatę skarbową, a dowód jej uiszczenia dołączyć do podania. Opłata skarbową należna jest także od odpisu, wypisu czy kopii dokumentu pełnomocnictwa.

W przypadku dokumentów stwierdzających ustanowienie pełnomocnika pobiera się tyle opłat skarbowych, ile stosunków pełnomocnictwa

wynika z danego dokumentu, a zatem liczba mocodawców wymieniona w danym dokumencie wyznacza krotność opłaty skarbowej wynikającej ze sporządzenia dokumentu. Analogicznie należy uiścić tyle opłat skarbowych, ilu jest aktualnie występujących pełnomocników, np. złożenie dokumentu pełnomocnictwa i substytucji w sytuacji, gdy w sprawie działa jedynie substytut, wymaga wniesienia opłaty skarbowej jedynie od substytucji.

Składający pełnomocnictwo zobowiązany jest dołączyć dowód uiszczenia opłaty skarbowej (zwany dalej „dowodem zapłaty”), albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku jej zapłaty (§ 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej).

Informacje o sposobie uiszczenia opłaty skarbowej dostępne są na stronie Urzędu, pod adresem: <https://uprp.gov.pl/pl/przedmioty-ochrony/inne/oplaty-w-postepowaniu/oplaty-skarbowe-od-pelnomocnictw>.

W tytule opłaty należy wskazać: „opłata skarbowa za pełnomocnictwo” oraz numer sprawy (zgłoszenia/prawa wyłącznego) lub tytuł wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub nazwę znaku towarowego.

UWAGA: Dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej powinien zawierać potwierdzenie, że przelew został zrealizowany. Nadesłanie „Polecenia przelewu” jako dowodu uiszczenia należnej opłaty skarbowej nie jest wystarczające.

Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane przez pełnomocnika, Urząd sprawdza, czy do podania zostało dołączone pełnomocnictwo, a także dowód uiszczenia opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa. W przypadku nienadesłania dokumentu pełnomocnictwa lub nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa Urząd wzywa, postanowieniem pod rygorem umorzenia postępowania, pełnomocnika do usunięcia stwierdzonych braków oraz stronę do potwierdzenia czynności dokonanych przez pełnomocnika (art. 237 ust. 5 pwp).

W przypadku gdy z wnioskiem składanym w toku postępowania, np. o zawieszenie postępowania, wystąpi pełnomocnik, a w sprawie brakuje pełnomocnictwa, to Urząd wezwie do jego uzupełnienia w trybie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz 256 z późn. zm. – dalej zwanej „kpa”) pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Weryfikując pełnomocnictwo, Urząd w szczególności sprawdza: dane podmiotu udzielającego pełnomocnictwa, które co do zasady, powinny być tożsame z danymi podmiotu wymienionego w zgłoszeniu jako zgłaszający, oraz zakres pełnomocnictwa (np. czy obejmuje postępowania prowadzone przed Urzędem).

2.2.2. Zastrzeżenie uprzedniego pierwszeństwa

Co do zasady pierwszeństwo do uzyskania patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji oznacza się według daty zgłoszenia w Urzędzie (art. 13 ust. 1 i art. 123 ust. 1 pwp) – tzw. pierwszeństwo zwykłe.

Przepisy z zakresu ochrony własności przemysłowej, obok pierwszeństwa zwykłego, przewidują także tzw. pierwszeństwo uprzednie,

tj. pierwszeństwo z wcześniejszego zgłoszenia oraz pierwszeństwo wynikające z wystawienia wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego albo towaru oznaczonego znakiem towarowym na określonej wystawie.

Pierwszeństwo z wcześniejszego zgłoszenia

Na zasadach określonych w umowach międzynarodowych (np. Konwencji Paryskiej), zastrzeżenie pierwszeństwa do uzyskania patentu, prawa ochronnego albo prawa z rejestracji przysługuje w Rzeczypospolitej Polskiej według daty pierwszego prawidłowego zgłoszenia wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego albo znaku towarowego we wskazanym państwie (np. zgłoszenie w jednym z państw stron Konwencji Paryskiej, zgłoszenie dokonane na podstawie Konwencji o patencie europejskim lub Układu o współpracy patentowej), jeżeli od tej daty zgłoszenie w Urzędzie dokonane zostanie – w okresie 12 miesięcy – w przypadku zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych, a w przypadku znaków towarowych i wzorów przemysłowych w okresie 6 miesięcy. Są to terminy prawa materialnego. Nie podlegają przywróceniu ani przedłużeniu.

Nowelizacja ustawy pwp, która weszła w życie 27 lutego 2020 r., wprowadziła możliwość korzystania przez zgłaszających z uprzedniego pierwszeństwa wynikającego z wcześniejszego zgłoszenia w Polsce przy dokonywaniu kolejnego zgłoszenia w Urzędzie. Zgodnie ze znowelizowanymi art. 19 ust. 1 i art. 128 pwp na wniosek zgłaszającego Urząd wydaje, w celu zastrzeżenia pierwszeństwa, o którym mowa w art. 14 i 124 pwp, dowód dokonania zgłoszenia wynalazku, wzoru użytkowego, znaku towarowego albo wzoru przemysłowego w Urzędzie (dowód pierwszeństwa).

Urząd wydaje dowody pierwszeństwa w postaci papierowej lub elektronicznej. Dowody pierwszeństwa wydawane w postaci papierowej opatruje się pieczęcią okrągłą z wizerunkiem orła w koronie i napisem w otoku: „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej” oraz podpisem osoby upoważnionej na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego. W przypadku wydania dowodów pierwszeństwa w postaci elektronicznej opatruje się je pieczęcią elektroniczną Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej i kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby upoważnionej na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego (art. 231 pwp).

Pierwszeństwo z wystawy międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej

Przepisy przewidują także możliwość zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawy międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej. W tym przypadku pierwszeństwo do uzyskania prawa wyłącznego oznacza się, na zasadach określonych w umowach międzynarodowych, według daty wystawienia wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub towaru oznaczonego znakiem towarowym w Polsce lub za granicą, na wystawie międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej, jeżeli zgłoszenie w Urzędzie zostanie dokonane w okresie 6 miesięcy od tej daty (art. 15¹ ust. 1 i art. 125 pwp). Wykaz wystaw międzynarodowych oficjalnych lub oficjalnie uznanych, w rozumieniu Konwencji o wystawach międzynarodowych z dnia 22 listopada 1928 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 56, poz. 232 i 233), znajduje się na stronie Bureau International des Expositions (<https://www.bie-paris.org/site/en/>).

Pierwszeństwo z wystawy krajowej

Obowiązujące od 2015 r. przepisy pwp przewidują możliwość zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawy krajowej wyłącznie dla wzorów użytkowych oraz wzorów przemysłowych.

Pierwszeństwo do uzyskania w Polsce prawa ochronnego na wzór użytkowy albo prawa z rejestracji wzoru przemysłowego oznacza się także według daty wystawienia wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego na wystawie w Polsce, wskazanej przez Prezesa Urzędu Patentowego w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, jeżeli zgłoszenie w Urzędzie tego wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego zostanie dokonane w okresie 6 miesięcy od tej daty (art. 15¹ ust. 2 pwp).

Oświadczenie o korzystaniu z uprzedniego pierwszeństwa i dowód pierwszeństwa

Jeżeli zgłaszający ubiega się o przyznanie uprzedniego pierwszeństwa (pierwszeństwa z wcześniejszego zgłoszenia lub pierwszeństwa z wystawy, w tym z wystawy krajowej), w podaniu o udzielenie prawa wyłącznego powinien złożyć stosowne oświadczenie. W oświadczeniu tym należy wskazać co najmniej datę i kraj dokonania pierwszego zgłoszenia lub nazwę, miejsce i kraj wystawy oraz datę wystawienia na wystawie

(w przypadku wynalazku, wzoru użytkowego i wzoru przemysłowego – także charakter wystawy). Późniejsze złożenie takiego oświadczenia nie skutkuje przyznaniem pierwszeństwa (art. 35 ust. 1 i art. 139 pwp).

Oprócz złożenia oświadczenia o zastrzeżeniu pierwszeństwa, do podania należy załączyć dowód pierwszeństwa (art. 35 ust. 1 i art. 139 pwp).

Dowód pierwszeństwa wynikającego z wcześniejszego zgłoszenia składa się z:

- kopii lub odpisu takiego zgłoszenia, poświadczonego za zgodność z oryginałem przez właściwy organ, w którym dokonano zgłoszenia;
- zaświadczenia wydanego przez organ wymieniony w pkt 1, wskazującego datę dokonania zgłoszenia, a w przypadku znaków towarowych również numer zgłoszenia oraz, jeżeli dotyczy, datę wystawienia wynalazku, wzoru użytkowego lub towaru ze znakiem towarowym na wystawach, o których mowa w art. 16 i 126 pwp.

Dowód pierwszeństwa wynikającego z wystawienia wynalazku lub wzoru użytkowego składa się z:

- zaświadczenia kierownika wystawy o wystawieniu wynalazku lub wzoru użytkowego na danej wystawie; zaświadczenie powinno zawierać nazwisko i imię lub nazwę wystawcy, nazwę i miejscowość, okres trwania wystawy, datę wystawienia wynalazku lub wzoru użytkowego, a także stwierdzenie tożsamości wystawionego przedmiotu z załączonym opisem i rysunkiem tego przedmiotu;
- opisu i rysunku wystawionego przedmiotu, ujawniających jego istotne cechy techniczne, poświadczonych przez kierownika wystawy w sposób niebudzący wątpliwości co do autentyczności treści tych dokumentów;
- dokumentu stwierdzającego charakter wystawy.

Dowód pierwszeństwa wynikającego z wystawienia wzoru przemysłowego składa się z:

- zaświadczenia kierownika wystawy o wystawieniu wzoru przemysłowego na danej wystawie; zaświadczenie powinno zawierać nazwisko i imię lub nazwę wystawcy, nazwę wystawy, datę i miejsce wystawy oraz stwierdzenie tożsamości wystawionego przedmiotu z załączoną ilustracją tego przedmiotu;

- ilustracji wystawionego przedmiotu, ujawniającej jego istotne cechy, poświadczonej przez kierownika wystawy w sposób niebudzący wątpliwości co do jej autentyczności;
- dokumentu stwierdzającego charakter wystawy.

Dowód pierwszeństwa wynikającego z wcześniejszego wystawienia towarów oznaczonych zgłaszanym znakiem towarowym składa się z:

- zaświadczenia organizatora wystawy o wystawieniu towarów oznaczonych danym znakiem, które powinno zawierać: nazwisko i imię lub nazwę wystawcy, nazwę i miejsce wystawy oraz okres jej trwania, datę wystawienia towarów, stwierdzenie tożsamości znaku i towarów wystawionych z załączoną fotografią lub odbitką znaku i wykazem towarów;
- dokumentu stwierdzającego, że wystawa miała charakter wystawy międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej.

Dowód pierwszeństwa można złożyć także w ciągu 3 miesięcy od daty zgłoszenia. Późniejsze złożenie takiego dowodu pierwszeństwa nie skutkuje przyznaniem pierwszeństwa.

Tłumaczenie dowodu pierwszeństwa

Jeżeli dowód pierwszeństwa został sporządzony w innym języku niż polski, angielski, francuski, niemiecki lub rosyjski, należy załączyć do niego tłumaczenie na jeden z tych języków, przy czym nie jest wymagane tłumaczenie przysięgłe. Tłumaczenie powinno być podpisane przez tłumacza, a tłumaczone dokumenty powinny być połączone z tłumaczeniami w sposób dający gwarancję, że są one identyczne pod względem treści (art. 35 ust. 4, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 148 pwp). Zgłaszający zobowiązany jest do nadesłania tłumaczenia dowodu pierwszeństwa w terminie 3 miesięcy od daty zgłoszenia. Po upływie tego terminu Urząd wezwie zgłaszającego do nadesłania tłumaczenia, pod rygorem odmowy przyznania uprzedniego pierwszeństwa.

Oświadczenie o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa

Jeżeli dowód pierwszeństwa nie opiewa na zgłaszającego (np. zgłaszający nabył prawo do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa przysługującego ze zgłoszenia dokonanego przez inną osobę), należy złożyć oświadczenie zgłaszającego o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa

(art. 35 ust. 6, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 148 pwp), zawierające:

- nazwisko i imię lub nazwę osoby, na którą jest wystawiony dowód pierwszeństwa;
- nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego;
- wskazanie podstawy uprawnienia do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa;
- podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika oraz datę;

w przypadku wynalazków, wzorów użytkowych także:

- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego oraz kraj, datę i numer zgłoszenia lub oznaczenie wystawy;

w przypadku wzorów przemysłowych także:

- określenie przedmiotu wzoru przemysłowego oraz kraj, datę i numer zgłoszenia lub oznaczenia wystawy.

Oświadczenie o podstawie do korzystania z pierwszeństwa należy nadesłać w terminie trzech miesięcy od daty zgłoszenia. Po upływie tego terminu Urząd wezwie zgłaszającego do nadesłania oświadczenia, pod rygorem odmowy przyznania uprzedniego pierwszeństwa. Jeżeli wskazane oświadczenie zostało sporządzone w innym języku niż polski, należy załączyć do niego tłumaczenie na język polski (art. 35 ust. 4–6, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 148 pwp).

Dowód pierwszeństwa w zgłoszeniu wydzielonym

W przypadku, gdy zgłaszający chce skorzystać z uprzedniego pierwszeństwa dla zgłoszenia wydzielonego ze zgłoszenia pierwotnego, a oświadczenia o zastrzeganiu pierwszeństwa i dowód pierwszeństwa wraz ze stosownym tłumaczeniem zostały złożone w przewidzianym terminie do akt zgłoszenia pierwotnego, z którego kolejne zgłoszenie zostało wydzielone, zgłaszający powinien:

- w podaniu zgłoszenia wydzielonego potwierdzić te oświadczenia, a także
- złożyć wraz ze zgłoszeniem wydzielonym kopię dowodu pierwszeństwa złożonego w zgłoszeniu pierwotnym lub kopię jego tłumaczenia, gdy jest ono wymagane.

Dotyczy to także przypadku składania oświadczenia o prawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa przysługującego ze zgłoszenia bądź wystawienia znaku towarowego, wynalazku, wzoru użytkowego lub wzo-

ru przemysłowego dokonanego przez inną osobę. W razie braku tych dokumentów (tj. kopii dowodu pierwszeństwa, tłumaczenia dowodu pierwszeństwa, oświadczenia o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa) Urząd wzywa zgłaszającego do uzupełnienia w tym zakresie zgłoszenia wydzielonego w wyznaczonym terminie, pod rygorem odmowy przyznania uprzedniego pierwszeństwa (art. 39¹ ust. 2, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1 i art. 148 pwp).

UWAGA: Badanie formalnoprawne zgłoszenia zostanie przeprowadzone szybciej, jeżeli zgłaszający złoży wraz z podaniem dowód pierwszeństwa oraz jego tłumaczenie lub oświadczenie o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa, o ile są wymagane.

Od oświadczenia o korzystaniu z uprzedniego pierwszeństwa pobierana jest opłata w wysokości 100,00 zł za każde pierwszeństwo.

Odmowa przyznania uprzedniego pierwszeństwa

Urząd wydaje postanowienie o odmowie przyznania uprzedniego pierwszeństwa w całości lub w części (art. 48, art. 100 ust. 1, art. 109 i 148 pwp), jeżeli stwierdzi, że:

- zgłaszający nie jest uprawniony do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa;
- zgłoszenie dokonane za granicą, na którym zgłaszający opiera swoje zastrzeżenie uprzedniego pierwszeństwa, nie jest pierwszym prawidłowym zgłoszeniem;
- wystawa, na której wystawienie jest podstawą zastrzeżenia uprzedniego pierwszeństwa przez zgłaszającego, nie spełnia określonych ustawą wymagań;
- wynalazek, wzór użytkowy lub znak towarowy zgłoszony w Urzędzie Patentowym lub odpowiednia część tego wynalazku, wzoru użytkowego lub znaku towarowego różni się od wynalazku, wzoru użytkowego lub znaku towarowego, do którego zgłaszającemu przysługuje uprzednie pierwszeństwo;
- zgłaszający uchybił przewidzianym ustawą terminom dla dokonania zgłoszenia albo terminowi dla złożenia dowodu pierwszeństwa lub innego dokumentu bądź oświadczenia wymaganego do uzyskania pierwszeństwa;

- zgłaszający nie spełnił warunków określonych ustawą dotyczących skutecznego złożenia oświadczenia o korzystaniu z uprzedniego pierwszeństwa.

Wydanie przez Urząd postanowienia o odmowie przyznania pierwszeństwa niesie za sobą negatywne konsekwencje dla strony postępowania. Skutkiem odmowy przyznania uprzedniego pierwszeństwa w przypadku np. wynalazku może być m.in. utrata nowości zgłaszanego wynalazku, która może nastąpić, jeśli rozwiązanie to stało się częścią stanu techniki w okresie pomiędzy zgłoszeniem będącym podstawą zastrzegane go pierwszeństwa a datą dokonania zgłoszenia w Urzędzie.

2.2.3. Depozyt materiału biologicznego

W przypadku zgłoszeń wynalazków, których przedmiotem jest materiał biologiczny, ujawnienie może polegać na zdeponowaniu próbki materiału biologicznego w odpowiedniej kolekcji uznanej na podstawie umowy międzynarodowej lub w kolekcji krajowej wskazanej przez Prezesa Urzędu Patentowego w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (art. 93⁶ pwp).

Obecnie w Polsce są to trzy kolekcje:

- Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego im. prof. Wa-
cława Dąbrowskiego, Warszawa;
- Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda
Polskiej Akademii Nauk, Wrocław;
- Narodowy Instytut Leków, Warszawa.

Dwie pierwsze z wymienionych kolekcji mają status kolekcji między-
narodowej, nadany na podstawie art. 7 Traktatu budapesztańskiego
o międzynarodowym uznawaniu depozytu drobnoustrojów dla celów
postępowania patentowego oraz Regulaminu wykonawczego z dnia 28
kwietnia 1977 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 110, poz. 528).

W przypadku dokonania depozytu, o którym mowa w art. 93⁶ ust. 1 pwp,
zgłaszający powinien dołączyć do zgłoszenia poświadczenie instytucji
depozytowej. Poświadczenie takie powinno zawierać co najmniej na-
zwę instytucji, datę zdeponowania oraz numer, pod którym jest do-
stępny materiał biologiczny. Poświadczenie instytucji depozytowej
może być złożone w ciągu 6 miesięcy od daty zgłoszenia. Późniejsze
złożenie poświadczenia nie skutkuje uznaniem zdeponowania mate-
riału biologicznego za równoznaczne z jego ujawnieniem w zgłoszeniu.

2.2.4. Inne dokumenty

Do zgłoszenia dokonanego w celu uzyskania prawa wyłącz-
nego zgłaszający powinien dołączyć również inne doku-
menty i oświadczenia, jeżeli jest to niezbędne do uzasad-
nienia twierdzeń i żądań zawartych w zgłoszeniu (art. 36,
art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 141 ust. 2 pwp).

2.2.5. Spis załączonych dokumentów

Do podania należy dołączyć także spis załączonych dokumentów
i oświadczeń.

2.3. Podpis

Podanie w formie papierowej:

- w przypadku osób fizycznych – powinno być odręcznie podpisane przez osobę, która dokonuje zgłoszenia;
- w innych przypadkach – powinno być podpisane przez osoby uprawnione do reprezentacji podmiotu, który dokonuje zgłoszenia;
- w przypadku ustanowienia pełnomocnika – powinno zostać podpisane przez pełnomocnika.

Podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno:

- być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub uwierzytelniane w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej;
- zawierać dane w ustalonym formacie, zawartym we wzorze podania określonym w odrębnych przepisach, jeżeli te przepisy nakazują wnoszenie podań według określonego wzoru;
- zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie.

W zgłoszeniach (podaniu) i korespondencji przesyłanych w postaci elektronicznej za podpis równoważny z podpisem własnoręcznym uważa się również podpis elektroniczny spełniający wymagania określone w umowach międzynarodowych lub przepisach prawa unijnego.

Dla zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych podpis wymagany jest również na opisie wynalazku i wzoru użytkowego oraz zastrzeżeniach patentowych i ochronnych.

Jeżeli Urząd stwierdzi, że podanie lub załączone do niego dokumenty nie zostały podpisane lub też nie zostały podpisane prawidłowo, np. niezgodnie z zasadą reprezentacji podmiotu wskazaną w KRS, wówczas wezwie zgłaszającego o uzupełnienie dostrzeżonych braków, tj. podpisów. Nieuzupełnienie, w wyznaczonym przez Urząd terminie, wskazanych braków może skutkować umorzeniem postępowania.

3. Opłata za zgłoszenie

Za zgłoszenie wnosi się stosowną opłatę. Opłaty należy dokonać na konto Urzędu Patentowego RP:

NBP O.O. w Warszawie: 93 1010 1010 0025 8322 3100 0000,
SWIFT (BIC): NBPLPLPW,
IBAN: PL 93 1010 1010 0025 8322 3100 0000.

Zawsze upewnij się, że dokonujesz wpłaty na rachunek bankowy Urzędu Patentowego RP.

Opłata jednorazowa za zgłoszenie powinna być uiszczona z góry, równocześnie z wniesieniem podania. W przypadku braku opłaty Urząd, pod rygorem umorzenia postępowania, wezwie zgłaszającego do jej wniesienia. W takiej sytuacji opłata za zgłoszenie powinna być uiszczona w ciągu 1 miesiąca od daty doręczenia wezwania Urzędu (art. 223 ust. 1 i 2 pwp).

Termin do uiszczenia opłaty za zgłoszenie może być przywrócony na wniosek zgłaszającego, jeżeli w ciągu 2 miesięcy od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od dnia, w którym termin ten upłynął, uprawdopodobni on, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Jednocześnie ze złożeniem takiego wniosku zgłaszający powinien uiścić zaległą opłatę.

Nie jest możliwe przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za zgłoszenie (art. 225 ust. 1 i 2 pwp).

Od wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty pobierana jest opłata w wysokości 80,00 zł.

Jeżeli została już wydana decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie zgłoszenia z powodu nieuiszczenia opłaty za zgłoszenie, decyzja taka może zostać uchylona na skutek złożenia przez zgłaszającego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którym uprawdopodobni on, że uchybienie nastąpiło bez jego winy (więcej informacji na temat uprawdopodobnienia braku winy znajduje się w rozdziale 7), oraz uiścić zaległą opłatę. Od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pobierana jest opłata w wysokości 100,00 zł.

Zwolnienie od opłaty za zgłoszenie

W przypadku, gdy zgłaszający wykaże, że nie jest w stanie ponieść w pełnej wysokości opłaty za zgłoszenie wynalazku, wzoru użytkowego, znaku towarowego lub wzoru przemysłowego, Urząd na wniosek zgłaszającego zwalnia go częściowo od tej opłaty. Jednakże pozostała część opłaty nie może być niższa niż 20% opłaty należnej (art. 226 ust. 1 pwp).

Zgłaszający, niebędący osobą fizyczną, który ubiega się o zwolnienie z opłaty za zgłoszenie, powinien wraz z podaniem o udzielenie prawa wyłącznego złożyć oświadczenie o stanie majątkowym oraz dokumenty potwierdzające, że nie jest w stanie ponieść w pełnej wysokości opłaty za zgłoszenie. Natomiast w przypadku zgłaszającego będącego osobą fizyczną należy złożyć oświadczenie o stanie majątkowym i rodzinnym wnioskodawcy i osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

Ze złożonych oświadczeń powinno dodatkowo wynikać, że przedstawione dane są aktualne i zgodne ze stanem rzeczywistym istniejącym w dniu składania oświadczenia. Przyspieszy to rozpatrywanie wniosku o zwolnienie z opłaty.

Jeżeli ww. oświadczenie nie zostanie złożone, Urząd może wezwać, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, do jego złożenia w wyznaczonym terminie (art. 226 ust. 3¹ pwp).

W przedmiocie zwolnienia od opłaty za zgłoszenie Urząd wydaje postanowienie. W przypadku odmowy częściowego zwolnienia od opłaty za zgłoszenie lub też zwolnienia z opłaty w mniejszym stopniu, niż wnosił zgłaszający, Urząd wyznacza termin do jej uiszczenia, pod rygorem umorzenia postępowania. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy od wydanego przez Urząd postanowienia nie podlega opłacie (art. 226 ust. 5 i 6 pwp).

4. Badanie formalnoprawne dokumentacji zgłoszeniowej

Po otrzymaniu zgłoszenia Urząd niezwłocznie nadaje mu numer, stwierdza datę wpływu zgłoszenia oraz zawiadamia o tym zgłaszającego (art. 41 ust. 1, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1 i art. 148 pwp).

Ponadto, w badaniu formalnoprawnym, Urząd sprawdza, czy zostały spełnione formalne warunki dla dokonania zgłoszenia.

W przypadku stwierdzenia braków i istotnych usterek w zgłoszeniu Urząd wydaje postanowienia wzywające zgłaszającego do ich usunięcia w wyznaczonym terminie, pod rygorem umorzenia postępowania (art. 42 ust. 1, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1 i art. 148 pwp). Przykładami takich braków mogą być brak oświadczenia o podstawie prawa do patentu, niewskazanie twórców, niezłożenie regulaminu, niepodpisanie podania.

Urząd sprawdzając, czy spełnione zostały ustawowe warunki wymagane do uzyskania prawa wyłącznego, może również wezwać zgłaszającego, postanowieniem pod rygorem umorzenia postępowania, do nadesłania w wyznaczonym terminie dokumentów i wyjaśnień dotyczących tego zgłoszenia oraz do wprowadzenia określonych poprawek lub uzupełnień w dokumentacji zgłoszenia (art. 46 ust. 1, art. 100 ust. 1, art. 118 ust. 1 i art. 148 pwp).

Urząd może wezwać do złożenia tłumaczenia na język polski każdego dokumentu sporządzonego w języku innym niż polski.

5. Terminy w postępowaniu zgłoszeniowym

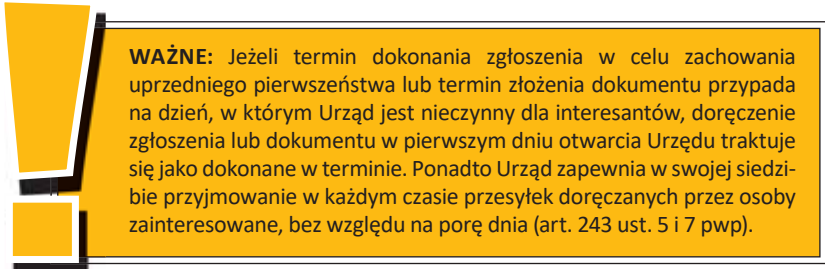
W toku postępowania w sprawach związanych z rozpatrywaniem zgłoszeń przedmiotów własności przemysłowej Urząd wyznacza stronie do dokonania określonych czynności terminy nie krótsze niż (o ile ustawa nie stanowi inaczej):

- 1 miesiąc, gdy strona ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2 miesiące, gdy strona ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą.

W uzasadnionych przypadkach Urząd wyznacza dłuższy termin, lecz nie więcej niż o 3 miesiące (art. 242 ust. 2 pwp).

UWAGA: Jeżeli przed upływem wyznaczonego terminu, o którym mowa w art. 242 ust. 1 lub 2 pwp, zgłaszający zawiadomi Urząd na piśmie o przyczynach niedotrzymania wyznaczonego terminu, czynność może być dokonana w ciągu 2 miesięcy po jego upływie. Urząd w takim przypadku uważa termin za przedłużony i nie podejmuje w tym zakresie dodatkowych czynności (art. 242 ust. 3 pwp).

Warto pamiętać, że poszczególne przepisy pwp wskazują wprost terminy do dokonania określonych czynności, które nie będą mogły być przedłużone na podstawie art. 242 ust. 3 pwp. Takimi terminami są np. terminy wynikające z art. 223 pwp, w tym 14-dniowy termin wzywający do uiszczenia opłaty, która powinna zostać uiszczona z góry, np. opłaty od oświadczenia o gotowości udzielenia licencji otwartej, jak również wynikający z art. 244¹ pwp 30-dniowy termin do usunięcia braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nie mogą być także przedłużone terminy wyznaczone w postępowaniu w sprawie sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego.

WAŻNE: Jeżeli termin dokonania zgłoszenia w celu zachowania uprzedniego pierwszeństwa lub termin złożenia dokumentu przypada na dzień, w którym Urząd jest nieczynny dla interesantów, doręczenie zgłoszenia lub dokumentu w pierwszym dniu otwarcia Urzędu traktuje się jako dokonane w terminie. Ponadto Urząd zapewnia w swojej siedzibie przyjmowanie w każdym czasie przesyłek doręczanych przez osoby zainteresowane, bez względu na porę dnia (art. 243 ust. 5 i 7 pwp).

6. Środki zaskarżenia

6.1. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy

Od decyzji Urzędu, a także postanowień wydawanych na podstawie pwp, stronie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w rozumieniu kpa (art. 244 pwp).

Termin do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją wynosi 2 miesiące, a zakończonej postanowieniem – 1 miesiąc od dnia doręczenia stronie decyzji lub postanowienia (art. 244 ust. 4 pwp).

Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie podlega wykonaniu (art. 244 ust. 5 pwp).

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wymaga uzasadnienia. W treści przedmiotowego wniosku wymagane jest więc przytoczenie argumentacji określającej przyczyny, które w ocenie strony, pozwalają na uznanie rozstrzygnięcia Urzędu za wadliwe (art. 244 ust. 1² pwp).

Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych ustawy pwp, przepisy kpa dotyczące rozpatrywania odwołań od decyzji (art. 244 ust. 1¹ pwp).

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy musi zostać opłacony, zgodnie ze stawką podaną w tabeli opłat (<https://uprp.gov.pl/pl/przedmioty-ochrony/inne/op%C5%82aty-w-post%C4%99powaniu>). W przypadku nieuiszczenia opłaty w momencie składania wniosku Urząd wezwie stronę do uiszczenia opłaty, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych (zarówno tych określonych przepisami pwp, jak i zasad ogólnych kpa dotyczących składanych podań – art. 63 § 2 kpa), Urząd wzywa wnioskodawcę postanowieniem do usunięcia braków w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia, pod rygorem umorzenia postępowania (art. 244¹ pwp). Jeżeli strona usunie braki formalne w wyznaczonym terminie, wnioskowi nadaje się dalszy bieg i podlega on rozpoznaniu. W odmiennej sytuacji Urząd wydaje decyzję o umorzeniu postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Przykład usterek formalnych: we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy brakuje uzasadnienia.

W przypadku niedopuszczalności złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo uchybienia terminu do jego wniesienia Urząd stwierdza ten fakt w drodze postanowienia. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne (art. 134 kpa w zw. z art. 244 ust. 1¹ pwp), co oznacza, że nie służy na nie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, tylko skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może wynikać zarówno z przyczyn przedmiotowych, jak też z przyczyn podmiotowych. W pierwszej grupie wymienić można brak przedmiotu zaskarżenia, wyłączenie możliwości wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie lub wyczerpanie przysługujących środków zaskarżenia. Do podmiotowych przyczyn niedopuszczalności wniosku zalicza się przypadki wniesienia środka zaskarżenia przez osobę niemającą do tego legitymacji bądź przez osobę niemającą zdolności do czynności prawnych (wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2007 r., II OSK 1661/06).

Uchybienie terminowi jest okolicznością obiektywną i w razie jej stwierdzenia Urząd nie ma możliwości podejmowania innych działań prawnych

niż wydanie postanowienia o uchybieniu terminu. Wyjątkiem jest tutaj złożenie wraz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wniosku o przywrócenie terminu do jego złożenia na podstawie art. 58 § 1 kpa.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Urząd wydaje decyzję, w której, zgodnie z art. 245 ust. 1 pwp:

- utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję;
- uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo części i w tym zakresie rozstrzyga co do istoty sprawy;
- uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo części i w tym zakresie umarza postępowanie w sprawie;
- umarza postępowanie w części, a w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję lub uchyla zaskarżoną decyzję i rozstrzyga co do istoty sprawy;
- umarza postępowanie.

Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji

Taką decyzję Urząd wydaje, gdy po ponownym rozpatrzeniu sprawy, na podstawie całokształtu jej okoliczności, wszystkich argumentów przedstawionych przez stronę postępowania i zebranych dowodów, podejmuje decyzję o utrzymaniu w mocy całości zaskarżonej decyzji.

Uchylenie zaskarżonej decyzji w całości albo części i w tym zakresie rozstrzygnięcie co do istoty sprawy

Urząd, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, może uchylić w całości swoją decyzję.

Decyzja może być także uchylona w części. Przypadek częściowego uchylenia decyzji dotyczy np. uwzględnienia odwołania zgłaszającego znak towarowy co do części towarów i usług. W takim przypadku część towarów i usług nadal jest objęta odmową udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy, ale do części, w której odmowa została uchylona, może być wydana decyzja o udzieleniu prawa ochronnego.

Orzeczenie co do istoty w przypadku wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji odmawiającej udzielenia patentu może polegać np. na stwierdzeniu, że może być udzielona ochrona, a w przypadku decyzji umarzającej postępowanie, że postępowanie jest przedmiotowe.

Uchylenie zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie umorzenie postępowania w sprawie

W art. 245 ust. 1 pkt 3 pwp została przewidziana możliwość uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie umorzenia postępowania w sprawie danego zgłoszenia.

Przepis ten jest analogiczny do normy prawnej zawartej w kpa – 138 § 1 pkt 2 *in fine*.

Zgodnie z wyrokiem NSA: „Organ wyższego stopnia, działający jako organ odwoławczy, nie może umorzyć postępowania przed organem I instancji bez wcześniejszego orzeczenia o uchyleniu zaskarżonej decyzji tego organu, podlega bowiem rygorom z art. 138 kpa. Organ odwoławczy nie może przy tym umorzyć postępowania na podstawie art. 105 kpa, ponieważ zakres decyzji organu odwoławczego regulują wyłącznie przepisy art. 138 kpa” (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 stycznia 1982 r., I SA 1273/82, GP 1982, nr 12, s. 2).

Tym samym, jeżeli w trakcie postępowania w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy okaże się, że konieczne jest umorzenie postępowania zgłoszeniowego, Urząd działający w trybie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy musi najpierw uchylić decyzję wydaną w postępowaniu zgłoszeniowym, a następnie umorzyć to postępowanie, w całości lub w części, zależnie od przypadku (kierując się przesłankami określonymi w art. 105 § 1 kpa).

Przykłady sytuacji, w której zostanie wydana taka decyzja:

- cofnięcie zgłoszenia, np. wniosku o udzielenie prawa ochronnego, w odniesieniu do całości bądź części towarów i usług;
- podpisanie podania o udzielenie prawa wyłącznego i uczestnictwo w postępowaniu zgłoszeniowym osoby, która była nieuprawniona do występowania w imieniu zgłaszającego (np. wadliwie umocowany pełnomocnik, jeśli braki pełnomocnictwa nie zostaną uzupełnione w wyznaczonym terminie);
- nie istnieje już podmiot, który złożył wniosek o udzielenie prawa wyłącznego, a okoliczności prawne wykluczają wstąpienie na jego miejsce następców prawnych.

Umorzenie postępowania w części, a w pozostałym zakresie utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji lub uchylenie zaskarżonej decyzji i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy

Przepisy przewidują możliwość częściowego umorzenia postępowania toczącego się w wyniku wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i jednocześnie rozstrzygnięcia o istocie sprawy w pozostałym zakresie. Takie rozstrzygnięcie konieczne jest w sytuacji, w której skarżący cofa wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, ale tylko w części, ponieważ w pozostałym zakresie dalej nie zgadza się z decyzją Urzędu i podtrzymuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Umorzenie postępowania

Urząd może umorzyć postępowanie w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, kiedy okaże się ono bezprzedmiotowe. Taki przypadek zachodzi w sytuacji wycofania wniosku o ponowne rozpatrzenie w całości.

„Bezprzedmiotowość postępowania odwoławczego zachodzi wtedy, gdy strona skutecznie cofnie odwołanie (art. 137 kpa), oraz także, gdy organ odwoławczy w toku postępowania ustali, że wnoszący odwołanie nie jest stroną w sprawie (art. 127 § 1 kpa). Powyższe okoliczności wypełniają przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego” (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 stycznia 2012 r., VI SA/Wa 1952/11).

W razie nieuwzględnienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i utrzymania decyzji lub postanowienia w mocy termin dokonania czynności, wyznaczony w zaskarżonej decyzji lub postanowieniu, biegnie na nowo (art. 245 ust. 2 i 3 pwp).

UWAGA: Powyższą normę dotyczącą rodzajów rozstrzygnięć kończących postępowanie w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przy rozstrzyganiu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącego wydanego przez Urząd postanowienia (art. 245 ust. 3 pwp).

Przywrócenie terminu w zakresie postępowania w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

Podstawą prawną do rozstrzygnięcia o przywróceniu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest art. 58 kpa. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest bowiem czynnością inicjującą postępowanie, a nie warunkującą postępowanie, do której miałby zastosowanie art. 243 ust. 4 pwp.

Przepis art. 58 kpa ustanawia cztery przesłanki przywrócenia terminu, które muszą wystąpić łącznie:

- uprawdopodobnienie przez osobę zainteresowaną braku swojej winy (więcej informacji na temat uprawdopodobnienia braku znajduje się w rozdziale 7);
- wniesienie przez nią wniosku o przywrócenie terminu;
- wniesienie wniosku w terminie 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu;
- dopełnienie czynności, dla której termin był ustanowiony.

Od wniosku pobierana jest opłata w wysokości 80,00 zł.

6.2. Skarga do sądu administracyjnego i skarga kasacyjna

Na decyzje oraz postanowienia Urzędu stronie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, tj. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (art. 248 pwp).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Urzędu w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji lub postanowienia.

Od skargi pobierany jest wpis w wysokości 1000,00 zł.

Od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Skarga kasacyjna musi zostać sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika, tj. adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego.

Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia wyroku.

Od skargi pobierany jest wpis w wysokości 500,00 zł.

UWAGA: W niektórych przypadkach wysokość wpisu od skargi do sądu administracyjnego lub od skargi kasacyjnej będzie inna.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) wpis stały od skargi na decyzję wydaną w trybie nadzwyczajnym, np. w trybie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji, wyniesie 200,00 zł (od skargi kasacyjnej – 100,00 zł). Natomiast wpis stały w sprawie skargi na postanowienie wydane w postępowaniu administracyjnym, np. o zawieszeniu postępowania, wyniesie 100,00 zł.

7. Przywrócenie terminu

Jeżeli w toku rozpatrywania sprawy strona postępowania uchybiła terminowi do dokonania czynności, która warunkuje bieg postępowania, może ona wystąpić do Urzędu o przywrócenie terminu do jej dokonania. Konieczne jest jednak uprawdopodobnienie, że stało się to bez winy strony, a także jednocześnie należy dokonać czynności, dla której termin był wyznaczony (art. 243 ust. 1 pwp).

Wniosek o przywrócenie terminu składa się do Urzędu w terminie:

- 6 miesięcy od dnia, w którym upłynął termin do dokonania określonej czynności – w przypadku znaków towarowych;
- 2 miesięcy od dnia ustania przyczyny uchybienia terminowi, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym upłynął termin do dokonania określonej czynności – w przypadku wynalazków, dodatkowych praw ochronnych, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych (art. 243 ust. 2 pwp).

Od wniosku pobierana jest opłata w wysokości 80,00 zł.

UWAGA: Nie można przywrócić terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Termin ten ma charakter ustawowy i nie podlega przedłużeniu.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu następuje w drodze postanowienia.

Wniosek o przywrócenie uchybionego terminu do dokonania określonej czynności w postępowaniu powinien być wniesiony w formie pisemnej. Ewentualne braki formalne mogą być uzupełnione na zasadach ogólnych.

W celu uprawdopodobnienia, że uchybienie terminowi nastąpiło bez winy strony, należy przytoczyć okoliczności wiarygodnie potwierdzające, że uchybienie to nastąpiło w sposób niezawiniony.

Przywrócenie terminu mogą uzasadniać wyłącznie obiektywne, występujące bez woli strony okoliczności, które mimo dołożenia odpowiedniej staranności w prowadzeniu własnych spraw uniemożliwiały dokonanie czynności w przewidzianym terminie. Do takich okoliczności, według judykatury, można zaliczyć w szczególności: przerwę w komunikacji, nagłą i obłożną chorobę, która nie pozwoliła na dokonanie czynności lub posłużenie się osobą trzecią w celu dokonania danej czynności w określonym terminie, powódź, pożar (zob. np. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2014 r., II SA/Po 336/14; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 maja 2014 r., II SA/Wa 2367/13; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 11 lutego 2014 r., II SA/Bd 1315/13; por. także wyrok WSA w Gdańsku z dnia 29 maja 2014 r., III SA/Gd 172/14; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 11 grudnia 2013 r., II SA/Bd 1173/13; T. Demendecki, *Komentarz do art. 243 (w:) Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, LEX 2015).

Brak winy występuje wtedy, gdy zainteresowany nie był w stanie usunąć przeszkody przy użyciu środków normalnie dostępnych bez narażenia życia i zdrowia swojego i innych. Brak winy jako przesłanka wniosku o przywrócenie terminu wiąże się z obowiązkiem strony do zachowania staranności przy dokonywaniu czynności procesowych i nie można o niej mówić tylko wówczas, gdy dopełnienie czynności w terminie stało się niemożliwe z powodu trudnej do przewyżyczenia przeszkody niezależnej od strony (por. wyrok WSA z dnia 25 stycznia 2008 r., VI SA/Wa 1671/07).

Ma tu więc zastosowanie obiektywny miernik staranności, jakiej w danych okolicznościach można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy.

Należy mieć jednak na względzie, że jeżeli na skutek uchybienia terminu do dokonania określonej czynności została już wydana decyzja o umorzeniu postępowania, nie ma potrzeby składania wniosku o przywrócenie uchybionego terminu. W takim przypadku należy złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji umarzającej postępowanie. We wniosku tym strona musi uprawdopodobnić, że uchybienie terminu, którego uchybienie skutkowało umorzeniem postępowania, nastąpiło bez jej winy, i jednocześnie dokonać czynności, dla której termin został wyznaczony (art. 243 ust. 4 pwp). W zakresie uprawdopodobnienia braku winy mają zastosowanie te same reguły co przy wniosku o przywrócenie terminu.

EUIPO

URZĄD UNII EUROPEJSKIEJ DS.
WŁAŚNOSCI INTELEKTUALNEJ

**Publikacja bezpłatna,
współfinansowana w ramach współpracy z EUIPO**

ISBN 978-83-65470-68-3